

brani kaip lygiavertis partneris, gūdama giesmė gyvybei. Poetui padūta pėcios įvairaus tūto poetai ir formos: blatiniai ketur eilės, sonetas, rytmikai tetrakai. (haida ir taika - japonikė). Viena svarbiausių Gedos kūrybos temų yra pasaulio gyvatūgūnai, garvalėgūnai, nuolatini atsiman jėnėnai ir nuolatini tobio pasaulio atėvėrsdėjė. Dėnėnai eilėraiti tampa padėriais, itadėjė (vėro pasaulio, tautos, kalbos ar tobio nori dardėto) netėdėjė tarpinėro rytiėjė rėdėjėna. Svarbi etimologija, kalvė, poetas nėgėna raitė, mitėdėjėti, šėanti ir pateikti kaip tėbėjė atėvėro rėdėjė, gravitėnėi formos atėvėradė vėro kėbėjė. 1994m Nacionalinė prėjėjė vėi „Septėnėjė vasarėjė gėmėi“ ir „Babilėno atėvėtyrai“. Jėrauma 2002m pėvėrėjėjė knyga - 5 Gedos „Sobratėi kalbėk su vėjėjė“.

ND

114 psl
3,5 bl. 116 psl

3. Panaisi jė kėvėrėjė, sėstėnėbis. Eiant įalė vienas kėto, jė tarjėtur papėldė vėngė kėdė. Kaip kad ir raudėnas ir raudėdėnėi (vėro šėno, kad vėrtėnt pėrauma vėrdėi)
4. Tėriogėnė prasėmė šėdėria nardėjėna nėkėnt pėrtėktė vėrsdėjė, itėciau tai vėrsdėjė tūvė savo nėbolėnėjė pėmė. Kė R. K. s. eilėtė „vėro sapnėjė sapnėvėnė“ - nūpėra dėvėnėšlėnėjė ir

vėidėjė vėrsdėjė, bet kėta vėro pėraumi - gyvybėi sėti - rėmėi. Tad ir cia ir dėvėnėšlėnė dardėo sėdėvėrėnėjė gyvybėi, tad pėrauma jėvėro tėt tėriogėnė, tėt pėrdėktėnė pėraumi

Marius Juškevičius (1943)

N.D
Marius Juškevičius

Prozininkas, dramaturgas. 1996m novelėjė rėdėjė „Kėn vėrtėjė“, 1998m žėmėnėi „Sėtorjė nū dėbėrėi“, 2002m „Jal“, 2004m „Kėdagėkėrai“
 „Kėdagėkėrai“ pasakojė aprė jėvėvėrsdėjėjėnėjė kėtėvėitė utopija ir šėmėnėi autėjėjėnėi sėvė rėmėnėi ir intėlėktė jėgėi jėmė sėgyvėntė. Pasakojė aprė utopija sėvėrtėjė, vėi vėngėnėnėi sėvėrtėjė dardėjė jė kėvėrėnėi ir pėrtėngėi „nėlėtė tarp, kad kaip dar nėkėnė itė jė vėvėlybė, tėt: tarp kaip dar nėkėnė itė jė nėrtėjė, nōrėtė tarp kaip dar nėkėnė itė jė nōrėjėjė ir pėkėltė tai, kėi dar nėkėd nėbėvė pėkėltė“. Tai pėjėsi aprė jėmėnėi svagėblėnė, dar nėpėrtėnėjė rėnėi lėntėngėi tarpjėkėnėro kėro rėbėi ir kėvėrė nėrėnėjėnėi dar kėdėria kurtė grandėjėnėi svagėnėi pėmėltė, tėt: gėvėnėi utopija nėi.

Šie idealistai nesugeba būti dabar, t.y., gyventi esamosejame laike, nesijokioja savo viltis ir atžvelgia į visą gyvenimą atgal, laukiant, kaip jis egzistuos be jų, be jų ir neįmanoma mirti.

Savo pjesėje vėlyvose novelėse S. Nėzras, K. Padis, J. A. Herbaciauskas, O. Mikalauskas ir kiti, jau tarsi nusitovėjęs mūsų kultūrinėje sąmonėje reikiama. Pjesės personažai ryškios istorinės sąvokos ir tai yra didžiulio intereso. Autorius ištiesio dėsningumą sukti ir mūsų kultūros istoriją.

Muo 1990: Post modernioji literatūra: Postmodernizmas - kultūros laukotakis, esantis po modernizmo ir išėjimas su visuomenės socialinio ir politinio gyvenimo pokyčiais. Tai labai plati sąvoka, tačiau netikėtai išsivystė literatūroje, bet ir išsivystė visuomenės pasaulėjauta, mentalitetas, kultūrinis aplaidumas. Vietoje apie post modernizmo prabita atėjimui nepaklami mūsų atidarymą laukiu: Europą ir Pasaulį. Per sovietinio formos žantra, ieškanti naujų horizontų. Saulius Šaltenis "Reikšmingi duona" (1988), J. Ivanaitis "Patalpų netar" (1988), "Kėnės vardas" (1988)

Ricardas Gavelis "Vilniaus pabrėži" (1989) ~~1989~~
~~1989~~ Jurgis, Runcinas "Tūla" (1993)
Romane autorius atidėdžia sovietinio gyvenimo tikrovę, bohemiškas, outsidereis pasaulėjauta. (Autidėdėri - nepažįstama kontroversi, darantį įtardos, tikrai nuolatų)
Pagrindiniai vertėjai - visuomenės atsukimas atsukimas ir pati jos neprimas kūrijai. Ji klaidžioja po Vilniaus senamiesčio vitabozni, valdantija, mėgima kurti, bet pamatinis ilungas, gamta ir visuomenės elgys.
Tikrinama tūla tarp sabaluro ir nesabaluro, apšvičiamos visuomenės vertės. Vertėjos gyvenimui nepažintumo, vertingumo suteikia vėli. Knyga parašyta I-uoju asmeniu: parašytojas vertėja kūrėjas ir knyga, kalbasi su ja mintimis, parašytoja jau apie save. Parašytojas impulsyvis, fragmentiškas. Jauke penar būdu, sapnas, fantazija, dabartis, praeitis ir ateitis laikai, sąvartynų tikrovė ir "Gerasis, gerasis" poetas.
Sigita Parulienė. Poesijos eilėraštis: "Ji ilgėjo visa tai" (1990), "Kūniškas" (1994), "Mortui rezultai" (1998), romanai: "Trys sekundės dangum" (2002), "Dorifore" (2004), eilė knygos: "Nuogi drabužiai" (2002), "Kregos ir kitos moterys" (2004), dramos: "P. S. Byla O. K."

"Ii gyvenimo vežys". Ryškiausiai jo poezijos bruožas -
braleratiškas ir desakralizuojantis susipynimas. Vertybų
hierarchijoje paradoksiškai apibūtinama ir išrogama gyvybi
netenda vertinai paaukoti, įvairumo, suvoktama kaip
mirtis.

Donaldas Kajokas. Poetas, esėistas. Jo lyrika galima
pavadinoti medelacine, joje taiklomis detalėmis
atskleidžiama subtili gamtos ir išrogamų daiktų
santykiai.

Postmodernizmo laidas atkurdama paėmimo idėja.
Tikoma, kad paėmimo sutelia daug veizgamy, verti-
nės, visuomeni pati save mardina (pro-terica aplinkoje)
laikas netela į jėga gyvenis atėti, o tik kartojasi.

Postmodernistinėje literatūroje teliktas yra intertek-
stualis.

Justas Gekdas (1953-) rašo eilėraščius, humoristas,
pjeses. Pirmoji humoristinė knyga "Kodėl?" (1989m).
Šilčiau sąlybi- apvertimas. Jo kūryboje galima ska-
tyti, idėjas, kultūras, aiškesnius, laisvų raiš-
tojų stebėjimą ir paradoksuojimą estoti. Pjesė
"Bludėva" (1989m), "Pabėgimas" (1991m), 1994m
gavo Nacionalinę kultūros premiją.

Ar gali desperatitas būti pavirtęs savo uoriniam
grošiu, jaunalvikiu sverdygiam arteja prie
absurdo išrogam?

Standiniame detuvo visuomenėje perdirinama gyven-
toja senėjimas